

full dominical

Església de Menorca

Número 2163 - Any XLIII - 14 gener 2024

“Todos padecemos carencias, soledades, vacíos que necesitan ser colmados. Cuando sentimos la tentación de encerrarnos en nosotros mismos, acudamos a María, Madre de la Plenitud; cuando no consigamos desenredar los nudos de la vida, busquemos refugio en Ella”.

(Papa Francisco)

SANT ANTONI ABAT, PATRÓ DE MENORCA

El 17 de gener recordarem Sant Antoni, sant egipci nascut cap a l'any 250. Als vint anys, es va prendre seriosament unes paraules de Jesús: *Si vols ser perfecte, vés, ven tot el que tens i segueix-me* (Mt 19,21). Repartint entre els pobres els seus béns, se'n anà al desert i va voler viure sol com ermità. Atrets pel seu exemple, d'altres el van seguir i se'n anaren a viure amb ell. Va ser prest que el desert s'omplí de monestirs, els primers a la història cristiana. Va ser per açò que Antoni fou anomenat *Pare* (que és el que significa *Abat*). El seu patronatge sobre els animals ve del fet que, durant l'edat mitjana, una ordre hospitalària que duia el seu nom va aconseguir un privilegi: *Els porcs que cuidaven per exercir la seva funció caritativa tindrien dret de lliure pastura pels camps*. Per açò, el sant es va començar a representar amb un porquet als seus peus. St. Atanasi va escriure la seva vida. Morí l'any 356.

Menorca té història, i cada història està plegada de realitats. Unes, satisfactes, d'altres, desplaents. Totes, però, pròpies. Ens importa el passat? I tant! D'ell depenem i aprenem. El passat ens acompanya com un estel mentre anam fent camí. Après el que hem après, en la diada de St. Antoni, Patró de Menorca, desitj a totes les menorquines i menorquins: *Capacitat de diàleg obert i sin-*

Toni Barber

cer, respecte a les diferències, estima i valoració de la nostra idiosincràsia, il·lusió per a construir una convivència en pau i capacitat de superar temptacions que ens aparten del bé.

Sant Antoni va ser amant del desert, del silenci, del dejuni, de la pregària. Valorem el silenci i la pregària. Qui es deixa amarrar de silenci converteix la paraula en *Paraula*, retornant així a la paraula la seva noblesa i apartant-se de parlar per parlar. St. Antoni,

passava amb freqüència les nits fent oració. Prou sabia que únicament la humilitat superava temptacions i conduïa a la confiança total en Déu.

L'etimologia del nom Antoni és obscura. No se sap prou bé el seu origen. Sí sabem que el culte a sant Antoni Abat començà a Occident el segle XII i que, a més de ser un ermità egipci fundador dels primers monestirs i considerat el pare de la vida monàstica, va ser un avesat a vèncer temptacions. Preguem-li que sapiguem vèncer la temptació de no valorar la nostra identitat, el nostre passat.

Segons Sant Antoni: *Si visquéssim cada dia com si haguéssim de morir el mateix dia, mai pecariem*. I deia convençut que les millors actituds per a vèncer el mal, són: *L'amor ardent a Jesucrist, la pau del cor, la humilitat, el menyspreu de les riqueses, l'amor als pobres, l'almoïna,...*

La seva espiritualitat la retracta el Cardenal Merry del Val: *Jesús, mans i humil de cor, escoltau-me. Deslliurau-me'n, Jesús, del desig de ser honorat, afalagat, aplaudit, preferit... Deslliurau-me'n, Jesús, del temor de ser humiliat, corregit, calumniat, ridiculitzat, arraconat...*

J. Bosco Faner i Bagur

la notícia

Gabriel Alenyà, promotor de l'orgue de Santa Maria

El 31 de desembre de l'any 2023 es van complir 210 anys de la mort de Mn. Gabriel Alenyà Estarelles, el rector que va impulsar la construcció de l'orgue de l'església de Santa Maria de Maó.

El prevere, nascut a Bunyola (Mallorca), va ser traslladat l'any 1795 a Maó, i durant 18 anys va ser el rector de l'església de Santa Maria. Els seus biògrafs recorden que el seu ministeri pastoral va estar presidit especialment per dos pilars bàsics la consecució dels quals, en més d'una ocasió, va arribar a finançar amb les seves pròpies rendes: la caritat cap als pobres i la cura en la millora del temple.

La construcció de l'orgue reconegut com un dels millors del món per les seves grans

dimensions, la seva riquesa arquitectònica i escultural i els seus nombrosos registres de gran qualitat musical, va suposar una veritable gesta per a Mn. Gabriel Alenyà.

Les gestions van començar l'any 1804. El prevere es va posar en contacte amb els organistes alemanys Johann Kyburtz i Francis Otter. Només Kyburtz va poder veure l'obra finalitzada el 1810, perquè Otter havia mort tres anys abans, el 1807. Un total de 3.006 tubs i 51 registres donen idea de les dimensions del nou òrgan en el moment de la inauguració. Després de la mort de Mn. Gabriel Alenyà el 31 de desembre de 1813, els feligresos van voler que les seves restes reposessin a l'església de la qual havia estat rector.

Toni Barber

Diumenge II de Durant l'Any

Lectura del primer llibre de Samuel

3, 3b-10. 19

En aquell temps Samuel, que encara era un al·lot, dormia en el santuari del Senyor, on hi havia l'arca de Déu. El Senyor el cridà, i Samuel respongué: «Aquí em teniu.» Corregué cap a Elí i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Ell replicà: «No t'he cridat. Vés-te'n a dormir.» I l'al·lot se n'anà a dormir. El Senyor el tornà a cridar, i Samuel s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Elí replicà: «Fill meu, no t'he cridat. Torna-te'n a dormir.» Samuel encara no sabia reconèixer el Senyor, la paraula del Senyor encara no se li havia revelat. Per tercera vegada el Senyor cridà Samuel, i ell s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Llavors Elí compregué que era el Senyor qui cridava l'al·lot, i digué a Samuel: «Vés a dormir i, si et torna a cridar, digue-li. Parlau, Senyor, que el vostre servent vos escolta.» El Senyor se presentà i el cridà com les altres vegades: «Samuel, Samuel.» Ell li respongué: «Parlau, que el vostre servent vos escolta.» Samuel es va fer gran. El Senyor l'afavoria sempre i no deixà de complir mai cap de les seves profecies.

Salm responsorial 39

R: **Jo us dic: "Déu meu, vull fer la vostra voluntat."**

Lectura de la 1ª carta de sant Pau

als cristians de Corint

6, 13c-15a. 17-20

Germans, el cos no és per a fornicar, sinó per al Senyor, i el Senyor, per al cos. I Déu, que ressuscità el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres amb el seu poder. ¿No sabeu que els vostres cossos són membres de Crist? El qui s'uneix al Senyor forma amb ell un sol esperit. Fugiu de la fornicació. Els altres pecats que l'home comet són exteriors al seu cos, però el fornicador peca contra el seu propi cos. ¿No sabeu que els vostres cossos són el santuari de l'Esperit Sant que heu rebut de Déu i que resideix en vosaltres? ¿No sabeu que no sou vostres? Déu vos ha adquirit a un preu molt alt: glorificau-lo en el vostre cos.

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

1, 35-42

En aquell temps Joan estava amb dos dels seus deixebles i, fixant-se en Jesús que passava, digué: «Mirau l'anyell de Déu.» Quan els dos deixebles van sentir que Joan deia això, van seguir Jesús. Ell es girà i, en veure que el seguien, els demanà: «¿Què voleu?» Ells li digueren: «Rabi», que vol dir «mestre», «¿on habitau?». «Jesús els respon: «Veniu i ho veureu.» Ells hi anaren, van veure on posava i es quedaren amb ell aquell dia. Eren devers les quatre de la tarda. Un dels dos que havien sentit el que deia Joan i havia seguit Jesús, era Andreu, el germà de Simó Pere. El primer amb qui Andreu es trobà va ser el seu germà Simó, i li digué: «Hem trobat el Messies», que vol dir «l'Ungit». I l'acompanyà on era Jesús. Jesús se'l mirà i li digué: «Tu ets Simó, fill de Joan. Tu et diràs Queses, que vol dir Pedra.»

Lectura del primer libro de Samuel

3, 3b-10. 19

En aquellos días, Samuel estaba acostado en el templo del Señor, donde estaba el Arca de Dios. Entonces el Señor llamó a Samuel. Este respondió: «Aquí estoy.» Corrió adonde estaba Elí y le dijo: «Aquí estoy, porque me has llamado». Respondió: «No te he llamado; vuelve a acostarte». Fue y se acostó. El Señor volvió a llamar a Samuel. Se levantó Samuel, fue adonde estaba Elí y dijo: «Aquí estoy, porque me has llamado». Respondió: «No te he llamado, hijo mío. Vuelve a acostarte». Samuel no conocía aún al Señor, ni se le había manifestado todavía la palabra del Señor. El Señor llamó a Samuel, por tercera vez. Se levantó, fue adonde estaba Elí y dijo: «Aquí estoy, porque me has llamado». Comprendió entonces Elí que era el Señor el que llamaba al joven. Y dijo a Samuel: «Ve a acostarte. Y si te llama de nuevo, di: "Habla, Señor, que tu siervo escucha"». Samuel fue a acostarse en su sitio. El Señor se presentó y llamó como las veces anteriores: «¿Samuel, Samuel!». Respondió Samuel: «Habla, que tu siervo escucha». Samuel creció. El Señor estaba con él, y no dejó que se frustrara ninguna de sus palabras.

Salmo responsorial 39

R: **Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.**

Lectura de la primera carta del apóstol

san Pablo a los Corintios

6, 13c-15a. 17-20

Hermanos: El cuerpo no es para la fornicación, sino para el Señor; y el Señor, para el cuerpo. Y Dios resucitó al Señor y nos resucitará también a nosotros con su poder. ¿No sabéis que vuestros cuerpos son miembros de Cristo? El que se une al Señor es un espíritu con él. Huid de la fornicación. Cualquier pecado que cometa el hombre queda fuera de su cuerpo. Pero el que fornicar peca contra su propio cuerpo. ¿Acaso no sabéis que vuestro cuerpo es templo del Espíritu Santo, que habita en vosotros porque lo habéis recibido de Dios? Y no os pertenecéis, pues habéis sido comprados a buen precio. Por tanto, ¡glorificad a Dios con vuestro cuerpo!

Lectura del santo Evangelio según san Juan

1, 35-42

En aquel tiempo, estaba Juan con dos de sus discípulos y, fijándose en Jesús que pasaba, dice: «Este es el Cordero de Dios». Los dos discípulos oyeron sus palabras y siguieron a Jesús. Jesús se volvió y, al ver que lo seguían, les pregunta: «¿Qué buscáis?» Ellos le contestaron: «Rabí (que significa Maestro), ¿dónde vives?» Él les dijo: «Venid y veréis». Entonces fueron, vieron dónde vivía y se quedaron con él aquel día; era como la hora décima. Andrés, hermano de Simón Pedro, era uno de los dos que oyeron a Juan y siguieron a Jesús; encuentra primero a su hermano Simón y le dice: «Hemos encontrado al Mesías (que significa Cristo)». Y lo llevó a Jesús. Jesús se le quedó mirando y le dijo: «Tú eres Simón, el hijo de Juan; tú te llamarás Cefas (que se traduce Pedro)».

La verdadera casa de Jesús

Què cercau? Són les primeres paraules de Jesús en l'evangelí de Joan. Jesús encara farà dues vegades aquest interrogant: als soldats, guiats per Judes, quan l'arresten: A qui cercau?, i després al matí de Pasqua, quan demanarà a Maria Magdalena: Qui cerques? Cercar! Açò suposa el desig de saber, de conèixer allò que encara un no coneix. Aquesta necessitat de voler conèixer és una de les característiques majors dels humans. Cada infant comença la seva aventura quan acaramulla els "per què".

Joan Baptista despertà la curiositat dels seus deixebles veient Jesús que anava i venia, el senyalà com l'Anyell de Déu. És llavors que ells n'han volgut saber més. Segueixen Jesús. La pregunta de Jesús sembla banal. La resposta dels dos també sembla banal: On vius, on habites? Així, més enllà de la banalitat de les paraules, s'hi expressa un desig més profund. Saber on qualcú habita, on viu, és voler anar més enllà que l'aparença immediata. És expressar un desig de voler poder penetrar un poc en la intimitat de la persona trobada. Romandre és voler agafar temps per ésser amb l'altre.

Així, no es tracta solament d'una adreça allò que cercaven els dos deixebles. Volien anar més endavant en el coneixement d'aquest home que els intrigava. Jesús no solament ha recollit la seva pregunta superficial, sinó encara més, el seu secret desig. Els diu: Veniu i ho veureu! I aquesta resposta va ser talment inoblidable que han recordat tota la vida allò que els havia passat: «Eren devers l'hora desena (les quatre del capvespre)». Llavors els dos l'acompanyaren, i van veure on habitava, on vivia, i s'hi quedaren aquell dia.

On Jesús romania, on habitava, on vivia en aquell moment? L'evangelista calla. Però els dos deixebles han descobert, des d'aquella trobada primera, que la verdadera casa, habitació, de Jesús era la casa del seu Pare. Als dotze anys havia dit: No sabíeu que jo havia de ser a la casa del meu Pare?

Què cercau? La pregunta s'adreça a nosaltres, quan venim a l'església. ¿És vertaderament per conèixer Jesús, per abastar-lo en el seu secret últim, per entrar amb ell en la intimitat del Pare? Cadascú ha de donar la resposta. Prega Déu, diguem: Som aquí, Senyor.

Josep Sastre

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 2ª Setmana

DI. 15, Fèria: IS 15, 16-23 / Sal 49 / Mc 2, 18-22.

Dt. 16, Fèria: IS 16, 1-13 / Sal 88 / Mc 2, 23-28.

Dc. 17, Sant Antoni, abat (S): Sir 2, 1-5 / Sal

111 / Rm 8, 31b-32. 35. 37-39 / Mt 19, 21. 27-29.

Dj. 18, Fèria: IS 18, 6-9; 19, 1-7 / Sal 55 / Mc 3, 7-12.

Dv. 19, Santa Agnès, verge i màrtir (MO):

IS 24, 3-21 / Sal 56 / Mc 3, 13-19.

Ds. 20, Sant Sebastià, màrtir (MLL): 2S 1, 1-4. 11-12. 17a. 19. 23-27 / Sal 79 / Mc 3, 20-21.

Dg. 21, III de Durant l'Any: Jn 3, 1-5. 10 / Sal 24 / IC 7, 29-31 / Mc 1, 14-20.

30 anys treballant per les persones i pel medi ambient

30 Aniversari Mestral (VIII)

Després dels durs moments viscuts en el segon incendi de la planta TIV i davant la decisió de no reconstruir la nau, Càritas i el projecte Mestral no es rendeixen. Després de 23 anys de treball a les espatlles, l'entitat inicia un treball de reflexió sobre el funcionament i estructura dels projectes socials i mediambientals, reflexió que també es comparteix en la confederació de Càritas Espanyola.

Mestral Menorca

totes les botigues solidàries ja han passat a dir-se Mestral i també estan les dues naus Mestral Ponent i Torelló, així que el projecte de residus i inserció sociolaboral pren un camí d'unificació sota l'empresa d'inserció. Un camí que comença el 2018 amb el canvi de nom de l'empresa, que passa a nomenar-se Mestral Inserció i Medi Ambient SLU, oblidant el nom de TIV MENORCA.

S'inicia un procés de reorganització dels espais.

La fi de la pobresa, el treball decent, el creixement econòmic i la reducció de les desigualtats són alguns dels principals reptes socials. Reptes per als quals les empreses d'inserció treballen diàriament per aconseguir un panorama econòmic i social més favorable promouent la inserció laboral.

Així, l'empresa d'inserció de Càritas decideix renèixer. En aquest moment

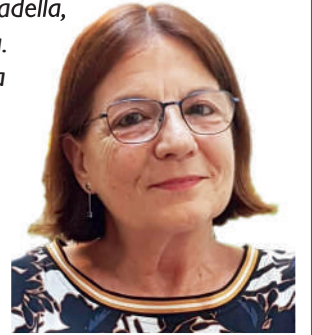
El desembre de 2018, en el marc del 25 Aniversari del projecte, s'inaugura la nau Mestral Llevant, en la IV fase del polígon industrial de Maó. Un espai de dues plantes i 417 metres quadrats en el qual es concentra l'activitat de venda d'objectes reciclats i de segona mà, a més dels tallers prelaborals de botiga, magatzem i de camió.

Càritas Menorca

l'entrevista a:

JOSEFINA SALORD RIPOLL

Josefina Salord Ripoll (Ciutadella, 1955), filòloga i escriptora. Investigadora i divulgadora de la història i cultura menorquina. Amb motiu de la festa de Sant Antoni, li adreçam unes preguntes...

Quin valor cultural té o ha de tenir la festa de Sant Antoni per als menorquins/es?

-Té el valor de commemorar, de fer memòria i celebració, del nostre naixement com a poble amb una trajectòria històrica i una llengua pròpia. El fet que la festa de Sant Antoni s'hagi mantingut al llarg de la història i que, amb la democràcia, esdevingués la Diada del poble de Menorca evidencia que el 17 de gener és la nostra data fundacional, que actualitza tot el nostre llegat col·lectiu i el projecta al futur. Hauria, per tant, d'esperonar-nos també a conèixer la nostra història amb tot el rigor possible per saber-nos en hereus i responsables del futur que volem per a Menorca.

Com s'ha forjat la identitat del poble de Menorca?

-Es configura el 1287 amb la nova població de llengua catalana dins la corona catalanoaragonesa, anihilada pel triomf borbònic de la guerra de Successió de començament del segle XVIII. La Menorca colonial setcentista, sostreta de l'espanyolització imposada, va ser l'únic territori que va mantenir l'oficialitat de la llengua i les estructures polítiques fins al punt que la creativitat literària d'alta qualitat és única dins el conjunt de la cultura catalana. A partir del segle XIX, Menorca, tot i els embats de l'unitarisme espanyol/castellà, va mantenir la consciència de la seva identitat i els lligams amb la comunitat catalanoparlant. La recuperació democràtica, després de la ruptura franquista, ha permès d'aprofundir en la identitat menorquina però es tracta d'un procés dinàmic en què els vents no sempre bufen a favor nostre.

Per què és important conservar i celebrar les tradicions?

-Perquè les tradicions ens connecten amb la nostra trajectòria des de manifestacions diferents, des de les més lúdiques a les més reflexives. Contribueixen, per tant, a mantenir la nostra memòria històrica, sense la qual no hi ha identitat col·lectiva ni, en conseqüència, possibilitat de construir el nostre futur des del que som i, per tant, des del que volem ser.

Com vius o què és per a tu la festa de Sant Antoni?

-Abans que res, és la que connecta amb la meua infantesa i adolescència ciutadellenques, la que em va permetre entreveure que els menorquins teníem una identitat pròpia més enllà dels discursos oficials i del que (no) deien els llibres franquistes. Fins ara mateix, la visc com la festa de la nostra catalanitat menorquina.

Toni Olives Camps

plomes del periodisme catòlic 19

Gabriel Vila Anglada

Formà part del grup selecte de preveres de la diòcesi que tingueren una alta formació eclesial i intel·lectual en el període del tombant del segle XIX al XX. Fou doctor en Sagrada Teologia (València, 1891), professor del Seminari, canonge lectoral (1908), xantre de la catedral (1918), secretari de cambra del Bisbat i soci corresponent de l'Acadèmia d'Història. Aquesta última distinció el situà a la Subcomissió de Monuments Històrics de Menorca creada el 10 de gener de 1924, a la vora de noms preclars com Francesc Hernández Sanz de president.

La seva generació de premsa catòlica l'anomenava "periodista veritat", per com «ha llenado miles de cuartillas». De fet, havia començat les constants col·laboracions abans de ser ordenat de prevere (1887). Ja de diaca, publicava a *El Vigia Católico* (1886), fins conver-

Fallecimiento.

El Sr. D. Gabriel Vila Anglada, Chantre de esta Catedral, Doctor en Sagrada Teología, Secretario de Cámara de este Obisporado, Socio correspondiente de la Real Academia de la Historia, Miembro de la Real Academia de Menores, Miembro de Honor de la Real Academia de la Lengua y Capellán de Honor y predicador de S. M. Católica, a las diez y media de la mañana de ayer, después de recobrar las suaves espaldas y la Bonifolia Apostólica. Contaba 65 años de edad.

Después de haber sido un gran alma de la prensa católica. Con la muerte del Sr. Vila, ha desaparecido de entre nosotros un sacerdote activo y trabajador, un hombre de acción, un escritor ilustre, un patriota leal, un amante apasionado de nuestra historia y de nuestra civilización, un escritor indagador, un periodista veraz, cuya pluma ha llenado miles de cuartillas, un varón de alta cultura y grande sensibilidad, un hombre de espíritu y de corazón, un varón de alta moralidad y de tranquilidad, un amigo leal y desinteresado, que se ha conservado riguroso y silencioso. Pocos sacerdotes han conseguido una popularidad que el Sr. Vila alcanzó en su vida.

Al querer llenar unas cuartillas

Neclògica de Gabriel Vila de 3-12-1928

tir-se en redactor i director. La seva firma també fou abundant a *El Noticiero Popular*, *Nuestro Auxilio* i *Monte-Toro*. Va dirigir *El Eco de Ciudadela* (1907-09). Després, freqüentaria el diari *El Iris*, on havia exercit influència per crear-lo. Hi aportava articles de portada dedicats a afers polítics, de pensament i sobre efemèrides i curiositats històriques, aquests per a la secció "Rasgos Históricos". També hi va crear una secció de crítica literària i de novetats editorials. Fou articulista d'*El Bien Público* (1905) i corresponsal telegràfic; i, circumstancialment, per a *El Correo de Mallorca* (1923). Durant la Dictadura

dedicada a la memoria del querido amigo, y encontrar en pocas líneas la personalidad completa y vasta del hombre que acababa de bajar al sepulcro, acude a nuestra memoria recuerdos, hechos, detalles de su vida, que le manifiestan una multiplicidad de ideas, gustos, talentos y valores. Muy joven comenzó a escribir para el público, antes de ser sacerdote, y para promover uno de sus primeros trabajos periodísticos, el Obisporado Menorquino le regaló una valiosa obra titulada. Podemos afirmar que los resultados de sus trabajos en las artes, periodismo y otras que se han publicado en Ciudadela y en Mallorca en estos últimos 50 años. Fue el fundador de la revista «Monte-Toro» y uno de los que más influyeron en la fundación de «El Iris» y su consejo, apoyo y colaboración nunca nos han faltado. De nuestros pasados y contemporáneos no conocemos otro pluma más fecunda que la del Sr. Vila. Deja un patrimonio de obras literarias, de prensa y de otras, que son un legado para el presente y el futuro. Era el Sr. Vila periodista, le pluma brillante, ligero, fácil, que hacía trabajar a su mente y a su talento literario, y de esta manera llenaba cuartillas y más cuartillas y era creador de un gran número de artículos, que después se publicaban en prensa, periódicos y revistas en varias revistas y libros de fuera de Menorca.

Tiene publicadas las siguientes obras:

«Centenario del nacimiento del gran poeta don Juan de Quevedo».

«El Palenque de San Marcos».

«Historia de las Iglesias Menorquinas en Gerona».

«Historia del Clero Menorquino».

«Historia de las dominaciones británicas en Menorca».

Agenda

SANT ANTONI 2024

-Catedral de Menorca: Eucaristia a les 11 h, presidida pel bisbe Gerard. Tot seguit, processó dels Tres Tocs.

-Parròquia de Sant Francesc de Ciutadella: Eucaristia a les 9.30 h, en sufragi dels difunts del Casino 17 de Gener. Benedicció d'animals a les 17 h davant del Casino 17 de Gener.

-Parròquia de Sant Cristòfol des Migjorn Gran: Beneïda d'animals a les 10.30 h. Tot seguit, Eucaristia.

-Parròquia de Sant Martí des Mercadal: Eucaristia a les 9.30 h i beneïdes a les 10.15 h.

-Parròquia de Sant Antoni de Fornells: Eucaristia a les 11.15 h. Tot seguit, a les 12 h, benedicció d'animals a la plaça de l'Església.

-Parròquia de Sant Antoni de Maó. -Dia 16: a les 18.30 h sortida del penó del Sant des de l'antiga església de Sant Antoni (C/S'Arraval, 32) fins a la parròquia de Sant Antoni (Av. Vives Lull, 12), acompanyats pels gegants de Sant Antoni i la xaranga *Idò Sí*. Tot seguit, a les 19 h, torrada popular al pati de la parròquia i música en directe a càrrec de Joana Pons i ses guitarres.

-Dia 17: Missa solemne a les 11 h. A les 11.45 h concentració d'animals i carruatges davant l'IES Joan Ramis i Ramis. A les 12 h inici de la processó i tradicional beneïda d'animals al carrer de Ses Moreres.

-Parròquia de Sant Climent: Eucaristia a les 9.30 h. A continuació, benedicció dels animals a la porta de l'església.

-Parròquia de Sant Lluís: Eucaristia a les 10 h. A continuació, benedicció dels animals.

-Parròquia de la Mare de Déu del Roser des Castell: Eucaristia a les 11 h. A continuació, benedicció dels animals.

Jornada de la Infància Missionera
Dissabte 20 de gener, amb una trobada dels fillets de catequesi entre les 11 i les 12.30 h, al col·legi La Salle de Maó.

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

Es faran diferents pregàries a Menorca:

-Dissabte 20 de gener, a les 17 h, a l'església Santa Margarita des Castell, amb la comunitat anglicana.

-Dimarts 23 gener, a les 20 h, a l'església de Santa Maria, a Ferreries.

-Dimecres 24 de gener, a les 20.15 h, a l'església de Sant Antoni Maria Claret, a Ciutadella.

Diumenge de la Paraula de Déu

El 21 de gener, el III del temps ordinari, l'Església celebra el Diumenge de la Paraula de Déu.

Notícies nostres

Ser sal i llum d'esperança

El 29 de desembre un grup de joves es va reunir al Centre Catequístic de Sant Miquel, a Ciutadella, per a viure una estona de pregària i reflexió per a preparar-se espiritualment per al nou any. La trobada, que va ser preparada pel Secretariat Diocesà d'Infància i Joventut, es va inspirar en les paraules "Vosaltres sou la sal de la terra, vosaltres sou la llum del món" de l'Evangeli de Sant Mateu.

Bisbat de Menorca

Després de la lectura d'aquest fragment, es va repartir un poc de sal a cada un dels participants, i se'ls va convidar a reflexionar què ens vol dir Jesús amb aquest Evangeli. El grup va manifestar que amb aquest missatge Jesús ens crida a ser llum i sal d'esperança amb les persones que ens trobam cada dia, a deixar una bona petjada en el món, fer el bé, crear una bona convivència en l'àmbit familiar, ajudar els amics i a qui més ens necessita. La trobada va acabar compartint una bereneta i una estona de diàleg i convivència.

Bisbat de Menorca

Mor Josep Moncada, ecònom de la Diòcesi del 2007 al 2012

El 2 de gener va ser cridat a la Casa del Pare Josep Moncada Torres. Al llarg de la seva vida, va mantenir una estreta relació de col·laboració amb l'Església diocesana de Menorca, a la qual ha estimat i servit profundament. Vinculat a la parròquia de Sant Esteve, va exercir les funcions d'ecònom de la Diòcesi des del juliol del 2007, quan va rellevar Antoni Carreras, fins al juny del 2012, quan va ser nomenat Santiago Faner Bagur.

Tant el bisbe Gerard com el bisbe Joan Piris, que el van tractar personalment, han

manifestat la seva estima cap a la seva persona i el seu bon fer. El rector de Sant Esteve, Joan Bosco Faner, també ha manifestat la confiança total que mantenia amb ell, amb la seva tasca econòmica-parroquial. El 3 de gener la parròquia de Sant Esteve va acollir la missa funeral en sufragi de Josep Moncada, "gran referent de servei, un valor propi de persones que se senten vocacionades a construir la família, la comunitat i la societat en la qual ells viuen".

Descansi en la pau del Senyor.

L'actualitat de la diòcesi de Menorca a través de WhatsApp

Des de fa un any, la diòcesi de Menorca compta amb un nou servei de comunicació perquè totes les persones interessades puguin conèixer l'actualitat de l'Església diocesana directament al mòbil.

Només és necessari seguir dues passes:
1 -Afegir el número **681 375 127** a l'agenda de contactes del teu mòbil.
2 -Enviar un WhatsApp amb la paraula "**ALTA**", seguida del nom i cognoms.

La informació de la Diòcesi de Menorca al teu abast a través de Whatsapp

Guarda el número 681 375 127 a la teva llista de contactes.

Envia'ns un missatge amb la paraula ALTA, seguit del teu Nom i llinatges al número 681 375 127

Anau per tot el món i anunciau la bona nova de l'Evangeli. (Mc 16,15)